

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Biskupcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich,

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Katarzyna Wilchowska

Protokolant stażysta Natalia Zabłocka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 września 2016 roku w B.

sprawy z powództwa B. K. (1) i A. K.

przeciwko I. K. (1) i I. D. (1)

o alimenty

I. Zasądzona od pozwanego I. K. (1) na rzecz powódki B. K. (1) alimenty w kwocie po 100 (sto) złotych miesięcznie płatnej z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 6 kwietnia 2016 r.

II. Zasądzona od pozwanego I. K. (1) na rzecz powoda A. K. alimenty w kwocie po 150 (sto pięćdziesiąt) złotych miesięcznie płatnej z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w terminie płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 6 kwietnia 2016 r.

III. W pozostałym zakresie powództwa oddala.

IV. Nie obciąża pozwanego opłatami sądowymi.

V. Wyrokowi w punktach I i II nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Powodowie B. K. (1) i A. K. domagali się zasądzenia od pozwanych I. K. (1) i I. C. (1) alimentów w kwocie po 250 zł miesięcznie od każdego z pozwanych na rzecz każdego z powodów płatnych do 10 – go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w płatności którejkolwiek z rat do rąk powódki B. K. (1). W uzasadnieniu powodowie wskazywali, że są małżeństwem, powódka jest matką obu pozwanych, natomiast powód jest ojcem I. K. (1), zaś I. C. (1) wychowywał jak własną córkę od czwartego roku życia do czasu usamodzielnienia, schorują przewlekle i wymagają systematycznego leczenia, co generuje wydatki m.in. na leki i rehabilitację. Są zmuszenie korzystać z odpłatnych usług opiekuńczych oferowanych przez MOPS w J., na co brakuje im funduszy. Otrzymywane przez nich renty rolnicze w kwotach 1115,40 zł i 955,34 zł nie wystarczają na pokrycie ich wszystkich niezbędnych wydatków. A. K. posiada znaczny stopień niepełnosprawności, wymaga całodobowej opieki. Powódka posiada umiarkowany stopień niepełnosprawności i również jest niezdolna do podjęcia pracy. Pozwani zaś nie interesują się powodami, nie odwiedzają ich i nie pomagają im. W 2004 r. powodowie przepisali na pozwanego swoje gospodarstwo, ustanawiając służebność osobistą na ich rzecz, a on sprzedał darowaną mu nieruchomość za 500000 zł. Pozwana od 2015 r. zaprzestała jakichkolwiek kontaktów z powodami. Pozwani nie interesują się losem powodów, choć sami zawsze mogli liczyć na pomoc rodziców.

Pozwana I. D. (1), z d. C. w odpowiedzi na pozew wskazała, że nie jest spokrewniona z powodem i dlatego nie powinna płacić na niego alimentów. Nadto podała, że od dnia 29 czerwca 2016r. nie pracuje, jest osobą bezrobotną, mieszka na stacji. Jej dochód to zasiłek alimentacyjny na dzieci w kwocie 600 zł, a także świadczenie rodzinne w wysokości 118 zł. Pomaga jej ojciec W. C. (1), którym się opiekuje, i który otrzymuje zasiłek stały w wysokości 604 zł. Pozwana wskazała, iż w wieku 13 lat wyprowadziła się z rodzinnego domu, gdyż nie mogła tam mieszkać z uwagi na fakt spożywania alkoholu przez powódkę i jej nieetyczne kontakty z innymi mężczyznami. Po ukończeniu szkoły podstawowej poszła do szkoły z internatem i w wieku 18 lat wyszła za mąż, by definitywnie zerwać kontakt z powódką. W chwili wyprowadzki powódka kazała jej podpisać oświadczenie, którego treść jej podyktowała tj., że wyrzeka się rodziny, rodziców, majątku, gospodarstwa i że jak wyjdzie z domu to nie ma do niego powrotu. Cały czas od wyprowadzki z domu pozwanej pomagał jej biologiczny ojciec, który w chwili obecnej ma 72 lata, przeżył dwa zawały i ma wszczepiony defibrylator kardiowerter serca. Powódka groziła pozwanej, że będzie wносиła o ustanowienie jej rodziną zastępczą dla jej czwórki dzieci, gdy ona wyjedzie za granicę do pracy, chciała mieć wpływ na jej decyzje, była materialistką i despotką. Wskazała, że wobec zachowania powódki jej żądania finansowe winny być oddalone z uwagi na zasady współżycia społecznego, albowiem pozwana z uwagi na zachowanie powódki uciekła z domu w wieku 13 lat i pozostawała pod opieką poradni psychologiczno – pedagogicznej w O.. Do dziś wynajmuje stancje, nie odwiedza matki i ojczyma, bo w domu rodzinnym jest niemiłe widziana (k. 102-104).

Pozwany I. K. (1) wniósł o odrzucenie pozwu powodów. Podał, że nie utrzymuje bliższych kontaktów z powodami, z uwagi na wcześniejsze zachowania powódki w stosunku do niego, jego partnerek, aktualnej żony i jej dzieci. Przyznał, że otrzymał od rodziców gospodarstwo w darowiznie, ale już w 2011 r. powodowie złożyli w Sądzie wnioski o zwrot darowizny. Po ponownej próbie zamieszkania razem, za radą dzielnicowego wyprowadził się wraz rodziną z domu, co z kolei spowodowało powódkę do zgłaszania do różnych instytucji donosów jakoby mieli źle traktować swoje dzieci. Od chwili ostatecznej wyprowadzki rzadko bywał u rodziców, jak trzeba było to woził ich do lekarzy, czy załatwiał drzewo. Przyznał, że sprzedał ziemię, bo nie stać go było na ponoszenie kosztów z nią związanych w sytuacji gdy jej nie uprawiał. Proponował rodzicom, że kupi mieszkanie, w którym będą mogli mieszkać, gdyż ustawi tam służebność, a całe gospodarstwo zostanie sprzedane, na co powódka nie wyraziła zgody. W chwili obecnej mieszka w O. w wynajmowanym mieszkaniu, za które płaci około 1700 zł miesięcznie wraz z żoną i szóstką dzieci, z których dwoje jest jego. Nieruchomość w D. musiał sprzedać ponieważ koszty jej utrzymania wynosiły 6000 zł rocznie i on nie był w stanie ich uiszczać, zaś mieszkać tam też nie mógł z uwagi na konflikty generowane przez jego matkę. Teraz koszty utrzymania nieruchomości wynoszą 150 zł rocznie. Wskazał, że powodowie mają dodatkowe źródła dochodu w postaci sprzedaży jaj kurzych, szczeniaków rasy buldog francuski, zaś w 2014 r. zostawił im ekologiczną uprawę ogórków w ilościach hurtowych. W jego ocenie powodowie brali kredyty bez zastanowienia, czasami on je musiał brać na siebie bo rodzicom były wypowiedzane umowy. Obecnie pracuje na umowę zlecenie, zaś jego średni dochód z ostatnich sześciu miesięcy wyniósł około 500 zł, zaś obecnie podjął naukę by się przekwalifikować. Miesięczny dochód jego rodziny wynosi 400 zł na osobę bez uwzględnienia opłat (k. 130-133).

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka B. K. (1) z domu P. jest żoną powoda A. K. od 9 marca 1984 r.

Pozwana I. C. (1) z domu C. jest córką W. C. (1) i B. K. (1).

Pozwany I. K. (1) jest synem A. K. i B. K. (1).

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia I. C. k. 11; odpis skrócony aktu urodzenia I. K. k. 12; odpis skrócony aktu małżeństwa k. 13; zaświadczenie z systemu informatycznego sądów k. 87-89)

Powodowie prowadzili gospodarstwo rolne. W 2002 r. powódka uległa wypadkowi i od tej pory miała trudności z wykonywaniem pracy w gospodarstwie. Powód leczył się wtedy na kręgosłup.

Umową darowizny zawartą 29 kwietnia 2004 r. B. K. (1) i A. K. przenieśli nieodpłatnie własność i posiadanie gospodarstwa rolnego składającego się działek o numerach (...) zabudowanego budynkiem mieszkalnym oraz oborą i garażem położonych w D., gm. J., na syna I. K. (1). Jednocześnie pozwany obciążył nabytą nieruchomością rolną na rzecz powodów do czasu ich śmierci służebnością osobistą obejmującą uprawnienie do korzystania w budynku mieszkalnym z jednego pokoju o powierzchni użytkowej 30 m², znajdującego się od strony południowej tego budynku, współużywania kuchni, łazienki, korytarza i werandy, znajdujących się w budynku mieszkalnym i do współużytkowania gruntu w zakresie niezbędnym do wykonywania powyższych uprawnień.

Powodowie próbowali odwołać dokonaną darowiznę. Postanowieniem wydanym w sprawie I C 730/11 Sąd Okręgowy w Olsztynie umorzył postępowanie. Zaś wyrokiem z 10 marca 2015 r. Sąd Okręgowy w Olsztynie oddalił powództwo powodów przeciwko pozwanemu o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli prowadzone pod sygn. akt I C 397/14.

(dowód: akt notarialny k. 32-34; pisma k. 145, 151-152, 154-157; odpowiedź na pozew złożona do sprawy I C 397/14 prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Olsztynie k. 146-147; wyrok z 10.03.2014 r. k. 150; odpowiedź na pozew złożona do sprawy I C 730/11 prowadzonej przed Sądem Okręgowym w Olsztynie k. 158-161; częściowo zeznania powódki B. K. k. 223-225)

A. K. w okresie od 18 do 28 października 2015 r. był hospitalizowany w Szpitalu (...) w B. z rozpoznaniem padaczki poudarowej w stanie po udarze niedokrwiennym mózgu z porażeniem połowicznym lewostronnym, hipercholesterolemii, nadciśnienia tętniczego, choroby niedokrwiennej serca, wielopoziomowej dyspopatii. Od 10 listopada 2015 r. do 17 grudnia 2015 r. przebywał w Wojewódzkim Szpitalu (...) w G. w związku z niedowładem połowicznym lewostronnym, który nastąpił po udarze niedokrwiennym mózgu przebyłym 4 kwietnia 2015 r., wielopoziomową dyskopatią lędźwiową – po leczeniu operacyjnym dysków L3/L4 i L4/L5 i nadciśnieniem tętniczym.

Orzeczeniem z 14 maja 2015 r. powód został uznany za okresowo całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym do października 2016 r., stwierdzono również okresową niezdolność badanego do samodzielnej egzystencji od 30 kwietnia 2015 r. do października 2016 r. Powód jest osobą z reguły leżącą, zaczyna przesiadać się na wózek, wymaga opieki osoby drugiej przez całą dobę. Po udarze cierpi na padaczkę pourazową.

W związku ze jego stanem konieczne było wypożyczenie specjalnego łóżka elektrycznego oraz krzesła sanitarnego – koszt to 168,00 i 30,00 zł. W 2015 r. wymagał również stosowania pieluchomajtek, których koszt wynosił 2,35 zł za sztukę oraz innych środków higienicznych i lekarstw – na które w październiku 2015 r. wydano 191,56 zł, w listopadzie 2015 r. – 139,51 zł, zaś w grudniu 2015 r. – 165,05 zł.

Decyzją z 22 maja 2015 r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego ponownie ustalił wysokość renty rolniczej A. K. z tytułu niezdolności na kwotę 1115,40 zł, na którą składają się renta w części składkowej, uzupełniającej oraz dodatek pielęgnacyjny.

Powódka od 11 lutego 2014 r. do 4 marca 2014 r. przebywała w (...) Publicznym Zespole (...) w O. z rozpoznaniem dychawicy oskrzelowej w głównej mierze z przyczyn uczuleniowych, z zespołem nakładania – astma/ (...), nadciśnieniem tętniczym, chorobą zwyrodnieniową kręgosłupa z dyskopatią wielopoziomową i przewlekłym zespołem bólowym w stanie po cholecystektomii.

B. K. (1) postanowieniem (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w O. z 17 listopada 2014 r. została uznana za niepełnosprawną w stopniu umiarkowanym od kwietnia 2003 r. i zakwalifikowana jako osoba niezdolna do pracy.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego decyzją z 19 marca 2015 r. ustalił nową wysokość renty rolniczej B. K. (1) na kwotę 953,34 zł.

Uznano, że powodowie wymagają pomocy w formie świadczenia usług opiekuńczych. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w J. decyzją z 30 grudnia 2015 r. przyznał powodom częściowo odpłatne usługi opiekuńcze przez 2 dni w

tygodniu we wtorek oraz w czwartek po 4 godziny od 4 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2016 r. Koszt pełny jednej godziny wynosi 12 zł, zaś powodowi ustalono procentową odpłatność za jedną godzinę w dni robocze w wysokości 60%, tj. w wysokości 7,20 zł. Powodowie korzystają również z wynajętego do MOPS-u samochodu, który przewozi ich do lekarzy.

Decyzją z 5 listopada 2015 r. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w J. odmówił powodce przyznania dodatku mieszkaniowego z powodu braku tytułu uprawniającego do ubiegania się o jego przyznanie.

Powodowie ponoszą następujące miesięczne wydatki: telefon stacjonarny – około 52,69 zł, energia elektryczna – od 152,00 zł do 303,30 zł, woda – od 71,05 zł do 225,01 zł, cyfrowy P. – 15,00 do 25,00 zł, Internet – 100,00 zł. Ogólny koszt utrzymania domu to około 350-400 zł miesięcznie bez opału. Na jedzenie i ubrania wydają około 700 zł, na leki 300-400 zł miesięcznie – koszt ten nie uwzględnia wypożyczenia łóżka i krzesła dla powoda. Raz w tygodniu powódka wynajmuje kogoś by ją zawiózł do sklepu i po leki. Dodatkowo zdarzają się im sytuacje wymagające nieprzewidzianych nakładów, jak na przykład pęknięty kran, wyczyszczenie komina czy naprawa drogi dojazdowej do posesji.

Ponadto A. K. spłacał w 2015 r. pożyczki, kredyty i kartę kredytową w S. C. Bank w kwotach 49,28 zł, 291,93 zł, 144,45 zł i od 141,83 zł do

200,00 zł wzięte na podstawie umów z 22 sierpnia 2013 r., 16 maja 2014 r. i 11 lutego 2015 r.

B. K. (1) w 2015 r. spłacała kartę kredytową w kwocie 300 zł miesięcznie.

B. i A. K. zalegali wobec MOPS-u w J. z opłatami za usługi opiekuńcze i wynajęcie samochodu. Starali się o umorzenie lub odroczenie płatności za usługi opiekuńcze, ale ich prośba nie została uwzględniona. Ostatecznie wszelkie zaległości zostały przez nich uregulowane.

(dowód: decyzja znak (...) -1 k. 14; decyzja znak (...) -2/25 k. 15; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 20; wypis z treści orzeczenia Lekarza Rzecznawcy Kasy k. 22; karty informacyjne leczenia szpitalnego k. 24, 25, 28; zlecenia lekarskie usług opiekuńczych z 29.12.2016 r. k. 31; decyzja nr MOPS-V. (...) .854.2015 k. 30; decyzja MOPS.4630.101.2015.O k. 41; zestawienie opłat stałych i jednorazowych dla numeru 89 718 19 15 k. 45-47; faktury za energię k. 48-50; potwierdzenia wpłat do (...) Sp. z o.o. w J. i Burmistrza J. k. 52 i 53; pokwitowania wpłat k. 54; potwierdzenia wpłat k. 55; upomnienia z 04.03.2016 r. i 11.03.2016 r. k. 56 i 58; potwierdzenia wpłat dot. umów (...) i karty kredytowej k. 60-62; potwierdzenia wpłat k. 64; decyzja MOPS-V. (...) .177.2016 k. 65-66; potwierdzenia wpłat gotówkowych k. 68; faktury nr (...) k. 69-72; dowody wpłaty za usługi opiekuńcze k. 73-74; dowody wpłaty do MOPS w J. k. 219-220; częściowo zeznania powódki B. K. k. 223-225)

Pozwana I. D. (1) od 4 marca 2016 r. miała status osoby bezrobotnej, bez prawa do zasiłku. Wcześniej pracowała w charakterze sprzedawcy od 10 maja do 29 czerwca 2016 r. W maju i czerwcu 2016 r. uzyskała dochód w wysokości 1084,63 zł i 1485,43 zł. Otrzymuje świadczenia z funduszu alimentacyjnego na małoletnich M. D. i I. D. (2) w kwocie odpowiednio po 350,00 zł i 250,00 zł, zasiłek rodzinny w kwocie po 118 zł na każdego małoletniego, zaś we wrześniu otrzymała 200 zł z tytułu jednorazowego dodatku z tytułu rozpoczęcia przez małoletnich roku szkolnego. Mieszka w wynajmowanym lokalu wraz z dziećmi i ojcem, który jest niepełnosprawny w stopniu umiarkowanym, ma przyznany zasiłek stały w wysokości 604 zł i opiekuje się nim. Czynsz zamieszkanie ustalono na 800 zł plus opłaty związane z użytkowaniem lokalu, które wynoszą około 686 do 863 zł, energia elektryczną i gazem ziemnym. W sumie to około 2000 zł. W chwili obecnej pozwana została zatrudniona na podstawie kontraktu menedżerskiego w spółce cywilnej w Z. na czas określony, tj. od 25 lipca 2016 r. do 31 grudnia 2018 r. z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 195 zł netto. Dodatkowo zarabia około 600 zł za prace dodatkowe polegające na wykonywaniu drobnych prac i w opiece nad osobami starszymi. Wcześniej pracowała w ochronie, ale po przebytej oparciu nie jest już w stanie podejmować ciężkich prac fizycznych.

(dowód: decyzja znak R-07/420/03/16 k. 105; decyzja nr (...) .SR.530. (...) .2015.MD k. 106; informacje o uzyskanych dochodach k. 107-108; decyzja z 15.01.2016 k. 112; orzeczenie o stopniu niepełnosprawności z 11.01.2012 r. k. 113; decyzja nr (...) .SR.52. (...) .2015.MD k. 114;-115; umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 116-118; informacja o opłatach

za użytkowanie lokalu k 119; karta informacyjna leczenia szpitalnego wraz z badaniami W. C. k. 122-126; zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 22; zeznania pozwanej I. D. 226-227)

Pozwany I. K. (1) jest w związku małżeńskim z J. z domu K., z którą ma dwoje małoletnich dzieci D. K. i N. K.. D. chodzi do przedszkola, za które płaci 108 zł. Mieszkają w wynajmowanym lokalu w osiem osób, razem z czwórką dzieci jego żony, za które płacą odstępne w kwocie 1000 zł, plus opłaty w wysokości około 800 zł. Ma wykształcenie rolnicze oraz mechanika. Pracował w charakterze mechanika, za granicą jako kowal butów, a w chwili obecnej jako pracownik ochrony. W sezonie, tj. od maja do końca czerwca zarabia około 1500 zł. Żona pracuje i zarabia tak samo jak on. W pozostałym miesiącach roku dochód z tego tytułu jest niższy. Pozwany w kwietniu, maju i czerwcu osiągnął dochód w kwocie po 37,38 zł na podstawie umowy zlecenia zawartej z D.S. (...) Sp. z o.o. Od 3 do 29 lutego 2016 r. pracował jako pracownik produkcji w (...) S.A. w B. za wynagrodzeniem określonym na 10 zł brutto na godzinę. Ponadto podejmuje się prac dorywczych przy skręcaniu mebli, za co otrzymuje 300 zł miesięcznie oraz wykonuje drobne prace konserwatorskie za 300 zł miesięcznie.

Pozwany w 2015 r. sprzedał ziemię w D. za 240 000 zł. Planował sprzedać całe gospodarstwo, ale rodzice nie chcieli się przeprowadzić do mieszkania, w którym mieliby ustanowiona służebność osobistą. Dlatego nadal jest właścicielem zabudowanej części tej nieruchomości. Za uzyskaną kwotę spłacał swoje długi, kupił domek w T. do remontu za 118 000 zł oraz samochód marki O. (...) o wartości około 20 000 zł. Posiada także samochód marki A. R. o wartości około 2000 zł.

Powódka składała pisma do różnych instytucji z prośbą o zainteresowanie się dziećmi będącymi pod opieką żony syna.

(dowód: odpisu skrócone aktów urodzenia małoletnich k. 135; odpis skrócony aktu małżeństwa k. 136; zaświadczenie z 15.07.2016 r. k. 137; umowa o świadczenie usług k. 139-140; umowa najmu lokalu mieszkalnego k. 141-142; informacja o wysokości opłat za mieszkanie obowiązująca od 01.07.2016 r. k. 138; umowa o pracę k. 143; świadectwo pracy k. 144; pismo k. 209-212; zeznania I. K. k. 225-226; zeznania J. K. k. 228-229)

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności, dokumentów złożonych przez strony, zeznań świadka oraz częściowo zeznań stron. Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań stron i świadka w zakresie wyżej opisanym. Jak wynika z treści zeznań stron i świadka, pozwani z powodami, w szczególności z matką nie utrzymują prawidłowych relacji. Sytuacja ta przełożyła się na treść zeznań, które nacechowane były emocjami i treścią nie zawsze związaną z istotą tej sprawy.

Jak wynika z art. 128 kro obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo.

W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, że pozew w części dotyczącej żądania A. K. zasądzenia alimentów od I. C. (1) podlegał oddaleniu z uwagi na brak pokrewieństwa pomiędzy wyżej wymienionymi. Brak w niniejszej sprawie pomiędzy A. K. a I. C. (1) również przesłanek z art. 131 kro do uwzględnienia wniosku.

Zgodnie z art. 133 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń alimentacyjnych jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku.

Kwestia niedostatku osób uprawnionych do alimentacji, o którym mowa w art. 133 § 2 kro musi być oceniana w sposób zindywidualizowany, poprzez porównanie czy posiadane przez nich środki są wystarczające na pokrycie niezbędnych w ich sytuacji życiowej i zdrowotnej potrzeb. Niewątpliwie należy brać pod uwagę przy dokonywaniu takiej oceny art. 135 § 1 kro, zatem możliwości zarobkowych i majątkowych osób zobowiązanych.

Zgodnie z art. 135 § 1 i 2 kro zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Usprawiedliwione potrzeby uprawnionego dotyczą środków utrzymania. Zaspokojenie środków utrzymania polega tylko na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, pożywienia, odzieży, pielęgnacji, leczenia. Ustalenie możliwości zarobkowych (majątkowych) zobowiązanego do alimentacji ma często charakter hipotetyczny, gdyż kryterium takich możliwości nie zawsze są zarobki osiągnane aktualnie przez zobowiązanego, lecz sama zdolność do uzyskania określonego wynagrodzenia, zwłaszcza w sytuacji, gdy zobowiązany faktycznie nie pracuje. Górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego, chociażby nawet w tych ramach nie znajdowały pokrycia wszystkie usprawiedliwione potrzeby uprawnionego do alimentacji (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20.02.1972 r., III CRN 470/71, Informator Prawniczy 1972, nr 1 – 2, poz. 15). Ponadto przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy brać pod uwagę także usprawiedliwione potrzeby własne zobowiązanego, jego sytuację rodzinną, a wysokość obciążenia alimentacyjnego powinna być określona na takim poziomie, aby nie prowadziła do niedostatku.

Rodzice mogą domagać się alimentów od pełnoletnich już dzieci. Powstanie obowiązku alimentacyjnego względem rodziców jest uzależnione od zaistnienia określonych przesłanek. Po stronie rodziców przesłanką jest ich stan niedostatku. Natomiast dzieci muszą mieć możliwości zarobkowo – finansowe, aby spełnić nałożony na nich obowiązek. Aby Sąd zasądził alimenty względem rodziców przesłanki niedostatku rodziców i możliwości zarobkowych dzieci muszą zostać spełnione łącznie.

Niedostatek to stan, w którym rodzice nie są w stanie zaspokoić wszystkich, lub nawet części, swoich uzasadnionych potrzeb. Sąd badając czy rodzice znajdują się w niedostatku musi stwierdzić, że uzasadnione potrzeby rodziców muszą być zaspokojone przez alimenty. Ciężar dowodu zaistnienia przesłanek do uzyskania prawa pomocy spoczywa na stronie, która o tę pomoc się ubiega. Strona musi wykazać nie tylko swoją sytuację majątkową, ale również sytuację majątkową innych członków rodziny, którzy pozostają z nią we wspólnym gospodarstwie domowym bądź są zobowiązani do jej alimentacji.

W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody, a w szczególności z dokumentów w postaci faktur, rachunków i dowodów wpłat oraz świadczących o stanie zdrowia powodów, które Sąd uznał za spójne, logiczne i wiarygodne oraz częściowo z przesłuchania powódki wskazują, że nie są oni w stanie zaspokoić wszystkich swoich potrzeb. Z zebranego materiału dowodowego wynika, że powodowie w sumie otrzymują świadczenia w wysokości 2068,74 zł. Stan zdrowia powodów, w szczególności A. K., nie pozwala im na wykonywanie pracy. Z przeprowadzonego postępowania dowodowego nie wynika również, by prowadzili działalność w zakresie hodowli i sprzedaży psów czy jaj kurzych. Pozwany powoływał te okoliczności ale ich nie udowodnił. Nie ulega wątpliwości, że powodowie spłacają zaciągnięte pożyczki i to znacznie obciąża ich budżet. Powódka nie potrafiła w sposób jednoznaczny wykazać, które pożyczki i na co zostały zaciągnięte. Jednak mając na względzie osiągnane przez nich dochody, koszty leczenia, utrzymania, dojazdów i innych nieplanowanych wydatków, a także tryb ich życia, Sąd uznał, że kwoty zostały przeznaczone na ich niezbędne potrzeby. Jednocześnie Sąd zwraca uwagę, że powodowie podejmując konkretne decyzje życiowe, w tym finansowe, powinni brać pod uwagę swoje możliwości finansowe przy ich spłacie.

Zdaniem Sądu postawa stron w toku niniejszego procesu wskazywała na to, że są oni skonfliktowani, zaś u podstaw wzajemnych pretensji leżały nieporozumienia związane z dokonanymi przez pozwanych decyzjami życiowymi, w szczególności wyborem partnerów, zajęcia i miejsca zamieszkania, a później także próby odzyskania nieruchomości darowanej synowi. W toku niniejszego procesu wielokrotnie nawiązywano do umowy darowizny, żalu do pozwanego w szczególności za sprzedaż części otrzymanej nieruchomości. Ponadto jak wynika z zeznań pozwanych powódka starała się dokuczyć pozwanym składając zawiadomienia do różnych instytucji i doprowadzała do licznych kontroli w rodzinie syna sprawdzających warunki, w jakich wychowują dzieci. Pozwani z tego względu nie chcą by powódka знаła ich adresy zamieszkania. Powyższe zatem wskazuje na głęboki konflikt pomiędzy stronami.

Ponadto należy zauważyć, że zgodnie z art. 135 § 1 krio zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zarobkowe i majątkowe możliwości pozwanej nie pozwalają jej na uiszczenie alimentów na rzecz powódki. I. D. (1) mieszka w wynajmowanym lokalu, nie posiada majątku, ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, osiąga wynagrodzenie w kwocie około 800 zł miesięcznie. Nadto mieszka wraz ze schorowanym ojcem, którym się opiekuje. Jej stan zdrowia z uwagi na przebytą operację nie pozwala jej na świadczenie prac wcześniej wykonywanych i lepiej płatnych, tj. w ochronie ani też w sklepie, albowiem nie może podejmować się ciężkich prac fizycznych. Zatem jej możliwości zarobkowe są z tego powodu ograniczone. Obciążenie I. D. (1) jakąkolwiek kwotą alimentów na rzecz powódki doprowadziłoby do niedostatku jej samej.

Analizując obecną sytuację majątkową, rodzinną i możliwości zarobkowe pozwanego, Sąd doszedł do wniosku, że jest on w stanie spełniać obowiązek alimentacyjny w kwocie po 100 i 150 zł miesięcznie wobec rodziców. I. K. (1) jest osobą zdrową, podejmuje się różnych prac, także nie związanych z wykształceniem, posiada majątek, nota bene w dużej mierze uzyskany dzięki darowiźnie dokonanej przez rodziców.

Mając na uwadze stan zdrowia powoda i jego potrzeby Sąd doszedł do przekonania, że alimenty od syna winny być zasądzone w wyżej kwocie aniżeli na rzecz powódki, dlatego zróżnicował kwotę przyznanych alimentów.

Wobec powyższego Sąd oddalił powództwo ponad kwoty określone w punktach I i II wyroku uznając, że pozwany nie jest w stanie płacić więcej z uwagi na swoją sytuację rodzinną, majątkową, a w szczególności mając na względzie ciężący na nim obowiązek alimentacyjny wobec swoich małoletnich dzieci.

Na podstawie art. 102 kpc Sąd nie obciążył pozwanego opłatami sądowymi.

Wyrokowi w punktach zasądzających alimenty nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 kpc.